

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 593/1987, um þungaskatt, með síðari breytingum.

1. gr.

1. gr. reglugerðarinnar, sbr. 1. gr. reglugerðar nr. 233/1990, orðist svo:

Greiða skal árlega þungaskatt af bifreiðum sem hér segir:

- a. Af bifreiðum sem nota annan orkugjafa en bensín og eru minni en 4000 kg að leyfðri heildarþyngd, öðrum en þeim bifreiðum sem ekið er gegn gjaldi samkvæmt mælum:

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
Allt að 1000	72 832	2800-2999	119 727
1000-1999	93 095	3000-3199	125 054
2000-2199	98 422	3200-3399	130 380
2200-2399	103 748	3400-3599	135 706
2400-2599	109 074	3600-3799	141 033
2600-2799	114 401	3800-3999	146 359

- b. Af bifreiðum sem nota annan orkugjafa en bensín, eru undir 4000 kg að leyfðri heildarþyngd og ekið er gegn gjaldi samkvæmt löggiltum mælum.

Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.	Eigin þyngd bifreiðar kg	Þungaskattur kr.
Allt að 1000	94 681	2800-2999	155 645
1000-1999	121 024	3000-3199	162 569
2000-2199	127 947	3200-3399	169 494
2200-2399	134 792	3400-3599	176 418
2400-2599	141 797	3600-3799	183 342
2600-2799	148 721	3800-3999	190 267

2. gr.

2. mgr. 2. gr. reglugerðarinnar, sbr. 2. gr. reglugerðar nr. 233/1990, orðist svo:

Kílómetragjald skv. 1. mgr. skal vera sem hér segir:

Leyfð heildarþyngd bifreiðar, tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km, kr.	Leyfð heildarþyngd bifreiðar, tonn	Gjald fyrir hvern ekinn km, kr.
4,0- 4,9	4,99	15,0-15,9	10,62
5,0- 5,9	5,32	16,0-16,9	11,47
6,0- 6,9	5,74	17,0-17,9	12,30
7,0- 7,9	6,02	18,0-18,9	13,05
8,0- 8,9	6,29	19,0-19,9	14,04
9,0- 9,9	6,57	20,0-20,9	14,78
10,0-10,9	6,98	21,0-21,9	15,63
11,0-11,9	7,24	22,0-22,9	16,62
12,0-12,9	8,14	23,0-23,9	17,41
13,0-13,9	8,92	24,0-24,9	18,20
14,0-14,9	9,86	25,0 og þyngri	19,09

3. gr.

Reglugerð þessi sem sett er skv. lögum nr. 3/1987 um fjáröflun til vegagerðar, sbr. lög nr. 5/1987, öðlast gildi 1. janúar 1991.

Hækkun gjalds fyrir hvern ekinn kílómetra, sbr. 2. gr. tekur þó gildi strax að loknu 2. álesturstímabili en því lýkur á tímabilinu 20. janúar til 10. febrúar 1991, sbr. 8. gr. Sé ekki komið með bifreið til álestrar á réttum tíma skal reikna út meðaltal ekinna kílómetra á dag á tímabilinu milli álestra. Af meðaltalsakstri sem samkvæmt þessu hefur átt sér stað eftir lok 1. álesturstímabils skal innheimta hið hækkaða gjald.

Fjármálaráðuneytið, 27. desember 1991.

Ólafur Ragnar Grímsson.

Snorri Olsen.

REGLUGERÐ

um loðnuveiðar.

1. gr.

Íslenskum skipum eru bannaðar allar loðnuveiðar nema að fengnu sérstöku leyfi sjávarútvegsráðherra. Getur ráðherra bundið leyfi þessi og úthlutun þeirra þeim skilyrðum sem þurfa þykir. Ráðherra getur m.a. ákveðið að aðeins hljóti leyfi ákveðinn fjöldi skipa, skip af ákveðinni stærð, eða skip er tilteknaðar veiðar stunda eða hafa áður stundað.

2. gr.

Ráðuneytið getur takmarkað eða bannað loðnuveiðar á ákveðnum svæðum í tiltekinn tíma þygi ástæða til þess, m.a. vegna verndunarsjónarmiða og til þess að stuðla að sem bestri hagnýtingu loðnunnar. Jafnframt getur ráðherra ákveðið að aðeins stundi loðnuveiðar í tilraunaskyni ákveðinn fjöldi skipa í því skyni að kanna ástand loðnustofnsins undir eftirliti Hafrannsóknastofnunarinnar.

3. gr.

Bannað er að veiða smáloðnu minni en 12 cm að lengd, sé hún verulegur hluti af loðnuafli fiskiskipsins.

Lágmarksstærð loðnu er mæld frá trjúnuoddi að spordenda.

4. gr.

Sé skipstjóri fiskiskipsins í vafa um hlutfall smáloðnu í kasti, þá ber honum, áður en verulega hefur verið þrengt að loðnunni í nóttinni að taka sýnishorn af aflanum í smáriðinn háf og mæla 100 loðnur valdar af handahófi. Reynist fleiri en 50 loðnur vera undir 12 cm að lengd ber honum að sleppa loðnunni þegar í stað.

5. gr.

Nú kemur loðnuveiðiskip með loðnufarm til hafnar blandaðan smáloðnu og er þá loðnumóttakanda skylt að ganga úr skugga um, hvert sé hlutfall smáloðnu í aflanum, á þann hátt að tekin skulu þrjú sýnishorn valin af handahófi með 100 loðnum í hverju. Sé hlutur smáloðnu, sbr. 3. gr., að meðaltali úr þessum þremur sýnishornum meiri en 55%, skal loðnumóttakandi gera veiðieftirliti sjávarútvegsráðuneytisins aðvart.

6. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 3. gr., er sjávarútvegsráðuneytinu heimilt að veita leyfi til veiða á smáloðnu til niðurlagningar.